

Ustam

— poet19 · 22 Mart 2015

Ellerimden öyle tutmuş ki hüzün
Üç öğün ateşe banıyor ustam
Her çizgisi efkâr kesîği yüzün
İçime içime kanıyor ustam

Dikenim yılda bir güle bürünen
Al giymiş kederim sürur görünen
Bir düşün peşinde benim sürünen
Görenler mesudum sanıyor ustam

Kamu zahirine bakar devirde
Görsünler ruhumu bir kez evir de
Bir hasret bir yeis naçarlık bir de
Daima solumda yanıyor ustam

Sanma ki isyandır; arz- ı halim bu
Neyleyim benim de tek melalim bu
Bak işte yüreğim bak cemalim bu
Kim kimin özünü tanıyor ustam

Fırtına saçımda sussam ne yazar
Tebessüm eylesem feryadım sızar
Elhamdülillah ki değilim bizar
Dil bu ahvalini anıyor ustam

Zamanda hükmü ne senenin ayın
Gömelim içine bir bardak çayın
Şadan meclisinde beni de sayın
Ne de olsa dünya dönüyor ustam